

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 4

29 D'ABRIL DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . . 2' - ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÉFON 808

No es tornen els originals.
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

LA GUERRA

PER els celatges brunyits d'aram que'l sol inflama, quan s'enfonsa darrera l'amplitut de les montanyes;

Per els ressons olímpics de les armes, el trafegar de rodes i de tendes i el fragorós retruny que'ls canons llencen;

Per el rrellinar esverat dels impacients caballs, d'orelles redreçades i estarrufants crineres;

Per el marcial especte de la legió formada d'un imponent exèrcit;

Per la gran epopeia en les batalles fent estremir la terra i ennuvolant el sol;

Per l'enfebrat deliri d'una gloriosa gesta que'n cada cor batega en l'ansia del combat;

Per l'ardidesa brava d'hissar una bandera que un urra de victòria escampi en tot el món;

Per l'himne patriòtic que fins les pedres senten, al retornar les tropes del poble triomfant;

La guerra és molt hermosa, és bèlica i heròica; la guerra és un poema que no morirà mai!

Per els que una garra invisible els fa deixar la llar, tan dolça quan se deixa dubtant si es tornarà;

Per els que s'encaminen sens voluntat ni vida, vers lo desconegut.

Per els que lluny recorden un reonet de poble i enyoren el silenci de sa benigna pau;

Per les marés que ploren, quan arribant el vespre, veuen un lloc a taula que els diu que hi falta el noi;

Per l'aimada qu'espera llanguint en sa tristesa d'amor i sentiment;

Per els neguits que sagnen; les ilusions que's fonen; les esperances mortes i els somnis plens de joia de tota joventut;

Per els que en secret senten coratge i rebeldia contra una disciplina que'ls fa ofrenar la vida per l'amo que no és amo, que mana i no és ningú;

Per els que un jorn retornen desenganyats de pàtria, malalts i sense forces i troven buit, per torna, el niu de ses amors;

La guerra és molt odiosa, és trista i és funesta; La guerra és un poema ple de maledicció.

Primer de Maig

S'atansa el primer de Maig, s'atansa aquest primer dia del mes, mes deliciós, suau i floricient del any; la seva vinguda tot ho embeulleig i poetitza; Cel blau, oreigs acariciadors, clavells esclatants i devassalls de roses. Brolla l'aigua de la font borbollant una alegria sanitosa, revola l'ocellada enjogassada, verdegem els camps i aromen els boscatges, com si la Natura tota dongués al Maig la benvinguda.

També aquest mes de primavera dona impuls de joia a la diada obrera que santifica el primer de Maig com una data tota amarada de paganisme, que ressorgís alegre d'un món de privacions.

Aquesta diada obrera és una festa arrelada ja, d'aquestes que resten per sempre més incorporades a les tradicions populars, car el radi d'acció on el primer de Maig és celebrat, té una extensió universal com cap més altra festa.

En mig de les lluites socials, en mig de les topades entre els interessos i les idees, el primer de Maig vé a dir-nos cada any, que els grans mals que suporta l'humanitat, són deguts en la major part a l'exagerada distinció de classes que sosté la soberania de tants potentats, que considerant-se domenyadors del proletariat, no fan altra cosa que escarnir-lo i menyspreuar-lo. D'aquí vé aquesta rebeldia enconnada en el fons de l'ànima dels que es senten humiliats enfront l'orgull dels opressors.

Es evident que es fa indispensable per a lograr un ordre en la vida, que hi hagi qui desempenyi llocs més elevats i qui dotat d'una major cultura i millors condicions de direcció, dirigeixi a les masses que són la força d'on dimanen els pobles i les nacions; doncs si bé és veritat que tots som iguals en concepte d'individu, i tenim tots un idéntic dret a la vida, no per aixó deixem de diferenciar-nos els uns dels altres en les funcions socials que hem de desempenyar.

Això ens ha de fer premeditar que cada hùdes de el seu lloc, pot defensar tot millorament social lluitant amb una raó inalterable, confiana i serena, amb voluntat consecuent i capacitat adequada per a conseguir totes les aspiracions justes que no s'apartin de la realitat, que així a no trigar donariem fi a aquesta lluita que remarca tant una total separació de classes.

J. VIDAL CANELA

A l'entorn de la Conferència de Génova

INDUBTABLEMENT el fet més important d'actualitat, és la Conferència de Génova, tant per la qualitat d'homes reunits, com pel tema primordial a discutir en el que la finalitat no és altre que fer prevaleixer per damunt de tot la pau del món.

Pau és l'emblema dels somatents de nostra terra, pau és el símbol de tota religió, pau és la propaganda de tots els homes d'Estat de totes les nacions, i pau és l'ideal de tots els que sentim fortament arrelats en nosaltres, els anhels de germanor i que fem d'ella professió de fe; car els homes que tenim, o al menys creiem tenir, el concepte de llibertat ben definit, podem parlar així, perquè la llibertat entenem que començant per l'individu i extenent-se lliurement amb tot el seu radi d'acció, tant en el pensar com en l'obrar, no té de tindre cap classe de trava, sempre tenint per ben entés que la llibertat pròpia acaba on comença la llibertat aïena, i principiant per l'individu, seguint de l'individu a la personalitat, municipi, regió, nació, i acabant per la federació i confederació, fins arribar a una pau universal. Aquesta és nostra idealitat, aquesta és la doctrina Pi-margalliana, i és per ço que la Conferència de Génova a tots els homes que tenim, repetim, el concepte de llibertat ben definit, ens és altament digne del més important concepte. Ara que no hi tenim nostra absoluta confiança malgrat els desitjos de voler que en sortís un bon acord, i que aquest fos fill de lo exposat per En Lloyd George en la sessió d'obertura de la Conferència exposant la definició de la de Cannes.

A n'els preliminars ja de la Conferència s'han dibuixat tres tendències, la dels francesos, la dels russos i la que pot sortir dels vint i quatre estats representats, que per de prompte ja no simpatitzen ni amb la tendència russa ni amb la francesa; de totes maneres un o altre dia deví comensar-se i en una o altra forma, i la perspectiva és que lo que comença, un altre dia s'acaba, i sobre tot havent-hi concorregut les personalitats més reconegudes de cada país.

Havent sorgit ultimament el disgut resultant del tractat rus-alemany pot ésser que tota esperança caigui, però els homes de pura idealitat

pacifista sempre hem d'estar posseïts del més gran optimisme, i per damunt de tot quan veiem que la tant desitjada i propagada pau, convé a totes les Nacionalitats i pobles de la terra, per ésser la mare del progrés, de la producció i de la grandesa del món.

J. ROMEU

De l'Ajuntament

SESSIÓ DEL 25 D'ABRIL

Amb l'assistència dels regidors Srs. Vidal, Guivernau, Ivern, Sanabra, Company i Soler, sota la presidència del Sr. Alcalde En Josep Grau, comença la sessió a l'hora reglamentària.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior que queda aprobada.

Del despatx oficial, es dona compte de les següents intàncies, que s'acorda passar a la Comissió de Foment: D'En Lluís Calmet Puig, demanant obrir una finestra en la casa n.º 27 del carrer de Sant Sebastià; d'En Pere Oliver Borrut, sollicitant obrir un balcó i estrenyer un portal de la casa n.º 25 del carrer de Montserrat; d'En Duval Ivern Arans, instant l'oportú permís per a pintar la fatxada de la casa n.º 37 del carrer de Dr. Robert; i d'En Pau Lleó Dinars, recabant l'autorització per enderrocar la casa n.º 17 del carrer de Sant Sebastià, per a reconstruir-la de nou amb una de planta baixa i dos pisos.

El Sr. Alcalde pregunta al Consistori si creu que s'ha d'admetre la dimissió presentada d'En P. Planas i Mañé com a vocal de la Junta administradora del Hospital Asilo del S. S. Salvador.

El Sr. Soler manifesta que indubtablement no sols s'ha d'admetre la del Sr. Plana, sinó que segons el seu modo de veure, creient que aquestes juntes s'han de fundar en el bon zel d'un treball comú, també s'hauria d'admetre la del Sr. Alsina, car així podria deixar-se anomenada una Junta del Hospital completament efectiva.

El Sr. Vidal diu que sense discussió deu donar-se per admesa la dimissió del Sr. Plana,

peró que referent al Sr. Alsina no li sembla oportú, per no haver presentat aquest oficialment cap dimissió, tenint en compte ademés, que encara que el Sr. Alsina faci de paraula manifestacions d'ordre particular amb l'ánim de dimitir de la Junta del Hospital, veient l'actitut d'aquesta, de romandre en el seu lloc fins a quedar dilucidada la qüestió de l'herència Trillas, bé pot ésser que dit Sr. Alsina modifiqui la manera de semblar en quan a la seva dimissió.

El Sr. Grau fa ressó de les paraules del senyor Vidal i el Sr. Ivern diu que li sembla una divagació el tractar, ara com ara, de la dimissió del Sr. Alsina, ja que aquest oficialment no ha presentat cap dimissió i que per lo tant no deixa d'ésser improcedent tractar d'aquest assumpte.

El Secretari accidental manifesta que seguint lo disposat per la Llei Municipal, l'Ajuntament té que acordar les seccions en que te que dividir-se la Junta Municipal, quedant aquestes dividides en quatre com és de llei: Urbana, Rústica, Pecuària i Industrial.

Es llegeix la còpia d'una instància dirigida al Ajuntament de Barcelona, tramesa per l'Alcalde de Tarragona a totes les Corporacions adherides en l'assemblea celebrada en dita ciutat, per a tractar amb la Canadiença de la qüestió del preu del fluid elèctric, en la que després d'una llarga exposició de fondo, es protesta de la R. O. concedint l'autorització de l'augment de preu del fluid de la mentada Canadiença.

Es promou una petita divergència sobre una proposta de canviar l'hora de les sessions a dos quarts de deu de la nit, en comptes de les nou, quedant aquesta proposta derogada fins a més endavant.

El Sr. Guivernau, com a president de la Comissió de Foment, diu que no pot menys de fer constar la satisfacció que experimenta aquesta Comissió amb l'assistència del Sr. Soler a les comissions a que perteneix, ja que així demostra el bon criteri que té format de l'obra que li pertoca com a conseller del Municipi, associant-se d'aquesta manera al recte procedir que indica el menyspreu amb que deu tenir-se a segons qui, que al figurar en la Corporació Municipal no ha fet res més que obra de galeria.

El Sr. Vidal s'adhereix en aquestes manifestacions; quedant aixecada la sessió.

ZADIG

Reculls escollits

SIRE OLAF

I

Coberts l'un i l'altre amb vermells mantells, dos homes esperen al peu mateix de la catedral. Un d'ells, es el rei; l'altre el botxí.

El rei diu al botxí. «Pel cant que salmodien els clergues preveig que acaba ja la cerimònia. Prepara l'esmolada destrala».

Toquen les campanes, ressona l'orga i el poble ix a empentes del temple. Per entre el mes lluit i senyorial acompanyament van els recents casats abillant l'el riquíssim vestit de bodes.

Ella es filla del rei; està trista, inquieta i pàl·lida com una morta; ell es Sire Olaf; camina amb petja segura i aire seré; els seus llavis rojos somriuen.

Amb el somriure en els seus llavis rojos, li diu a n'el ombrivol i afligit rei: «Salut sovre meu; avui es el dia que hé d'entregar-te la meua testa.

Avui he de morir. Oh, deixem viure tant sols fins a mitja nit, perquè pugui celebrar les meves noces com correspon, amb danses i un festí.

Deixem viure, deixem viure fins haver apurat la prostrema copa, fins haver dansat la postrema dansa. Deixem viure fins a mitja nit».

I el rei diu al botxí: «Otorguem la vida a nostre gendre fins a mitja nit. Prepara l'esmolada destrala».

II

Sire Olaf, assegut en el banquet de ses bodes, apura l'últim vàs. La desposada reclinada dolçament la testa damunt la seva espatlla i plora. Dret a la porta hi ha el botxí.

Comensa el ball i Sire Olaf abraça a la seva jove esposa i a la llum de les atres dansen un vals lleuger com a postrema dansa. Dret a la porta hi ha el botxí.

Els violins llensen sons de vagues harmonies, les flautes sospiren inquietes i tristes; els convidats senten el cor oprimat al veure com dansen els joves esposos. Dret a la porta hi ha el botxí.

I mentres dansen en el saló esplendent de sumptuositat, Sire Olaf mormola al oïd de seva esposa «Tu no saps lo que t'estimo! Però ha d'esser un fret horrible el fret del sepulcre». Dret a la porta hi ha el botxí.

III

«Sire Olaf, ha arribat ja la mitja nit, ha acabat ja, la teua vida! Expia amb la mort, l'haver tan bellament seduït a la filla d'un rei.

Els frares lentament mormolen l'oració d'agonia; l'home de la capa vermella espera, armat amb la centellant destrala, dret al costat del pilar de fusta negra...

Sire Olaf, baixa l'escala d'honor del palau on brillen les atres i llampeguen les espases. Els llavis rojos del cavaller mostren un agraciat somriure i somrient diu aixís:

«Beneieixo al Sol, beneieixo a la Lluna i als astres que constel·len el cel, beneieixo igualment als ocells que xerroteixen en l'aire.

Beneieixo al mar; beneieixo a la terra i a les flors que adornen les prades; beneieixo a les violes, dolces i formoses com els ulls de la meua desposada.

Oh, dolços ulls de la meua desposada; ulls de color de violeta, per ells es que moro... Beneieixo també el perfumat fullatge del saüc, vóra el qual vares rendir-te'm...»

ENRIC HEINE

De «Nocturns»

LITERATURA

ELS MEUS FILLETS

DE LA VIDA INTIMA

*Quin goig me dona
al volt de taula fer rodona
amb els meus fills agrupadets.
Son, aquells dos caparronets,
tendres plançons que han tret florida
en el meu arbre de la vida.*

*El més petit
l'Abril florit*

*quatre anys seguits no ha vist encare,
i fá un posat d'enteniment
qu'es la miroia de la gent
i el meu encant i el de sa mare.*

*Té el cabell ros
i els ulls de cel.*

*Si algú mogut per bon anhel,
li vol parlar, esdevé seriós,
se'l mira i calla
i fuig corrent*

*com si es lliurés una batalla
en son magí tendre, ignocent,
com si una veu indefinida,
tan sols per ell només sentida*

*li estés dient,
continuament,*

*que el mon es fals i es molt dolent
i copsa en flor la tendre vida.*

*L'altre el grandet
es jogarrina,*

*i a n'el menut sempre amoïna,
i el fa plorar si per càs riu.*

*«estigues quiet» aquest li diu.
Només te el cap en el jugar,
ell prou voldria estudiar
mes el distreu i el fa badar
qualsevol cosa.*

*Si en el papé una mosca esposa,
la xerameca dels companys*

*que son com ell, nois de pocs anys,
i en el carrer fan la brometa,
el xiscle ardit d'una aureneta,
la cantarella del verdum,
i fins també el distreu el fum
que puja amunt la xemeneia,
ara mireu, quina taleia...*

*En el temps fort de la calor
sa mare els banya en un cubell,
perque la mar els hi fa por.
I quin gosar llavors en ell!
Reiuen i xisclen, fan gatzara,
i's tiren l'aigua per la cara.
Sembren talment dos aucellets
qu'ls ha assolit una ruixada,
tots dos nuets
i arrupidets
amb la pell tota esborronada.*

*Quan ve l'hivern i les glassades
gelen el cor de les ciutats
i senten fortes sotregades
els vells xacrosos i nafrats.
Quan al bell cim de les carenes
hi ha un pam de neu a tot arreu,
i carregat d'un feix de penes
trepitjant rostos i conrreu,
va fent sa via el caminant,
de porta en porta pidolant
trist i solet
i balb de fret;
els meus petits
tots arrupits,
fugint del baf de l'hivernada
cerquen l'escalf amorosit
d'un raig de sol esmortuit
que al menjador ha fet entrada.*

*Oh, allavors, quin goig me dona
al volt de taula fer rodona,
amb els meus fills agrupadets...*

JOSEP MONCLÚS

Espectacles

GENERALS

Cu-cut; cu-cut; fa al despertar l'aubada, el cant del ocellot. Ell prou s'escarrassa anunciant la benhaurada primavera, però aqueixa fa el sort, i talment sembla que receli en regalar-nos amb aquells raigs de sol que fan que tot d'una, les roses esclatin amb aquell encís, amb aquella aroma tan delicada, tan fina, tan preciosa i tendre... com la riassa d'un infant.

Des de primeres hores de la matinada del diumenge, el pim-pam dels motors que anaven en direcció a Tarragona féu que'ls ulls s'obrisin endormiscats encara. Més tard, la campana bressolant-se, anunciava la missa per qui sentia la necessitat de gaudir devotament i en silenci, la confortació que dóna en l'ànima els precés que vers l'Onnipotent s'aixequen consoladors en el Sant Estatge.

Les tres de la tarda serien, quan altra volta el soroll dels motors deixava sentir-se estrepitós, passant bronzint, aixecant núvols de pols, sentint batre en sos polsos els corredors, la frisança del vértic, entregant-se al atzar que els havia de fer triomfadors d'un premi o els reservava la mala estrella d'un sensible atropell.

CENTRE INDUSTRIAL

Ple com sempre el ball d'aquesta societat predilecte de totes les classes socials, s'anaven desgranant un darrera l'altre els ballables del escollit repertori que el quartet de corda reproduïa amb ses filigranes.

I en tant quins col·loquis en els pensaments de les senyores i cavallers ja de mitjana edat mes plens de dolcesa al veure gesticolar el fruit dels seus amors i recordant, en que algun dia al compás d'uns rigodons, caigueren presoners de les sagetes del nen amor.

I en tant també el ball seguint l'eterna renovació de la joventut sempre radiant d'amor, d'hermosura i gentilesa.

Segueix com per instint després del ball, el tom de rambla; una excepció és, el qui després del ball encamini sos passos vers la llar, sens haver donat abans un tom reglamentari. I per qué? Jo no sé si ho fa la lluna o les estrelles; però si que diré que sota el neguiteig de les estrelles Cupido amb el seu séquit de traces envolta la plaça nova, com els mosquits ho fan en

la tardor, amb la llum que brilla resplendent al qell mig de l'esmentada plaça.

CINE TIVOLI

A dir veritat, són uns programes escollits els que ens está donant l'empresa d'aquest afavorit local. Diumenge entre altres de mérit ens representá la cinta «Amor que mata», per Maria Jacobini i Amleto Novelli; la crítica vulgar, sembla que no quedá satisfeta del argument de la mateixa, però no falta qui assegura que «Amor que mata» és un dels millors éxits aconseguits per la sens rival artista Maria Jacobini. El di lluns tingué final la cinta d'epissodis «Vivo o muerto» amb grans aplaudiments; seguidament es representá «El niño de Colt» del real programa Ajuria, per el simpátic artista Wallace Reid, que fou molt admirada, tant per l'argument com per l'incansable treball del artista; i per final tingué una pitada fenomenal per part de la quitxalla la segona representació de la presentació dels artistes, trajos, joies, armes, etc. de «Los tres mosqueteros», doncs com sia que no estava anunciada, se n'esperava una de cómica.

TAM

Esportives

FUTBOL

Demá amb el tren de les 3 i mitja sortirá cap a l'Arbós del Penadés un equip de Futbol del Club de Sports per jugar amb un equip de la mateixa categoria un partit amistós.

Desitjem als excursionistes la conquesta del éxit mes afalaguer en aquella vila.

§

La novella entitat «Juventus» anuncia per a les quatre de la tarda, altre encontre de Futbol amb un de la mateixa categoria de la veïna vila de Arbós del Penadés. L'encontre tindrà lloc al camp del Club d'Sports.

MOTORISME

Ha sigut nomenat delegat motorista de la secció del Club de Sports, el nostre amic Isidre Aymeric.

Desitjem al amic Aymeric un bon encert amb son nou càrrec.

B.

Noves i comentaris

Dissabte de la setmana passada morí víctima de llarga i traïdora malaltia, el veí d'aquesta vila En Josep Salvó Güell, cobrador de «Riegos y Fuerza del Ebro». L'acte del enterrament, que tingué lloc el diumenge a la tarda, constituí una veritable manifestació de dol que prova les moltes simpaties de que disfrutava el finat.

Rebi la desconsolada família l'expressió de nostre sincer condol per tan irreparable pèrdua.

Ha sigut reproduït per bona part de la premsa catalana el Manifest-Convocatoria de la Conferència Nacional Catalana que tindrà lloc a Barcelona els dies 4 i 5 del proper Juny.

Donada l'importància dels temes que s'hi discutirán, avalats per prestigioses personalitats nacionalistes, es d'esperar que hi concorrerán un bon nombre d'assistents de totes les branques del Catalanisme; siguent els drets d'inscripció de 10 pessetes.

Ens comunica la Banca Palau, haver quedat oberta la negociació dels següents cupòns:

Energía eléctrica de Catalunya—Aigües de Barcelona—Bonos Catalana de Gas—Andaluzos—Ferrocarril de Sarrià—Accions de Catalana de Gas— Societat General de Teléfonos—Companyia Peninsular de Teléfonos i tots els venciments primer Maig pròxim.

A més dels periòdics rebuts en la nostra Redacció de que donávem compte en el número passat, hem d'afegir-hi els següents; «El Baix Penadés», de Vendrell; «El Llamp», de Gandesa; «Fructidor» i «Avant!», de Vilafranca del Penadés; i «Renovació», de Tarragona.

Agrahint l'atenció, deixem establert el canvi.

Demà quedarà inaugurat en «El Casino Circo» un nou cine en el que s'hi projectaran pel·lícules nort-americanes, italianes, franceses, alemanyes i espanyoles, prometent les mes altes novitats i els èxits més notables dintre la cinematografia.

Per la projecció dels films l'empresa ha adquirit un dels mes moderns i perfectes aparells nort-americaná «Simplex».

Per l'escullida llista de cintes qu'ens anuncien es d'esperar que l'empresa trobará en el públic vendrellenc la millor acullida.

En nostra Iglésia parroquial el dijous passat tingué lloc la celebració de l'acte de la primera comunió dels nois i noies de varis de nostres col·legis. L'acte revestí aquella solemnitat pròpia del ritual, danant la impressió a la vila, d'una mitja festa, veient-se gran nombre de nois i noies amb acompanyament de ses famílies fent les visites que en aquests cassos la costum ha fet quasi obligatòries.

Ha sigut oferta al conegut propietari del Bar Sports «Recreativo» Antón Montserrat (fill) la representació de l'important manufactura de «Cámares» i «Bandatges» i demés útils pròpis per auto, conegúdissima per «Bergagnan» que des de temps vé ampliant el seu negoci per arreu d'Espanya.

Per aquest motiu el senyor Montserrat te oberta en el seu establiment una petita exposició de diferents objectes de tan acreditada marca.

Rebudes del Jefe d'Estadística de la província les llistes dels individus que han d'ésser incluits i excluïts en el Cens electoral vigent, han quedat aquestes exposades en la tablilla de les Cases Consistorials als efectes de reclamació, fins el 5 del proper Maig.

REGISTRE CIVIL

Del dia 20 al 27 d'Abril

NAIXAMENTS: Cap.

DEFUNCIONS: Josep Salvó Güell, de 76 anys; Antónia Romeu Ràfols, de 73 anys; Salvador Jané Saumey, de 77 anys.

MATRIMONIS: Cap.

FALTA APRENTENT

en la Confiteria d'En Magí Bellvé.

Pla de Cabra

Comentari

DE un quan temps ha gaudim l'impressió que el nostre poble està destinat a canviar radicalment dintre pocs anys.

Si tots els que som fills del Pla de Cabra, no deixem de vetllar i treballar pel poble es indubtable que aquesta impressió esdevindrà realitat.

La fabricació tan arrelada, ja farà que el poble prosperi en riquesa i augmenti en població; l'ensenyança que ja comença a iniciar la seva influència, l'eleva a un nivell de cultura digne d'enveja.

Degut a la creixença del cens de població, feia ja una seria d'anys qu'el mestre de les escoles públiques no ensenyava lo que ell volia, ni la mainada aprenia lo qu'els seus pares desitjaven. Davant d'aquesta prespectiva el «Centro Unión Obrera» fent esforços dignes de tot encomi, feu venir un nou mestre, logran aixís, que repartits els alumnes surtin cada dia amb mes profit de les escoles.

El fruit d'aquesta ensenyança comensa ja a manifestar-se d'una manera ben falaguera. L'últim diumenge del mes passat es va celebrar en

el Teatre del Sindicat, una funció d'infans que ens feu preveure la mes joiosa esperança en l'avenir educatiu dels nostres fills. Versos cants i gestes repartits en un pomell d'infants foren la mes grata revelació. Al finalitzar l'acte el públic que omplenava el local premià aquella labor tan meritoria dels nostres mestres amb una intensa salva de aplaudiments. Rebin tambe el nostre modest aplauso, i no desfalleixin amb la seva tasca que amb una encertada ensenyança dels infants en faran homes, i fent homes faran devots del progrés i defensors de la pàtria.

BERNAT LLOBERA

Correspondència

J. R. A., Barcelona. Les notícies de la capital de Catalunya les llegim ja en la premsa diària i no escaurien en un setmanari comarcal; ara, si ens vol enviar algun article com diu, veurem.—S. Queraltó, Vallfogona. Queden anotats els subscriptors; mercés; per lo demés procurarem complaure'l.—P. Salvañá, Tarragona. Els versets són molt fluixos i no fan per casa.—J. S., Vilafranca. Molt bé.

IMPRESA CLARET. — GUIMERÀ, 18. — VILAFRANCA

P. Plana i Mañé

Inspector de "La Catalana"

MAJOR, 10, 1.º

VENDRELL

ASSEGURANCES

sobre

Incendi - Accidents - Robo - Vida

: Bar Sport "Recreativo" :

ANTON MONTSERRAT (FILL)

REPRESENTANT I DIPOSITARI :

ANIS DEL TAUP — OLI AUTOL — NEUMATICS BERGOUGNAN — BENZINA I PETROLI AL PER MAJOR

DR. ROBERT, 51

TELÉFON 812

VENDRELL

